

Núm. de causa: 6000018/2016
Núm. de rotlle: TSJP-0000003/2017

SENTÈNCIA 15-2017

PARTS:

Recurrent: Sr. DSF
Advocat: Sr. JZP

Recurrent: Cia. X.
Advocat: Sra. NVA

Recurrents: Sra. MVM
Sra. CMD
Sra. CBV
NVB
VVB
Advocat: Sr. JBC

Recurrents: Sra. MVN
MVV
Advocat: Sra. MBT

Recorregut: MINISTERI FISCAL

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: M. I. Sr. Yves PICOD
Magistrats: M. I. Sra. Marie CONTE
M. I. Sra. Fátima RAMÍREZ SOUTO

Andorra la Vella, vint-i-set de març de dos mil disset.

En els recursos d'apel·lació interposats contra la sentència de data 16 de novembre de 2016 dictada pel Tribunal de Corts en la causa de referència, seguida pel delictes major d'homicidi per imprudència greu, els components del Tribunal Superior de Justícia expressats al marge s'han constituït per a la vista i decisió. És ponent la **M. I. Sra. Fátima RAMÍREZ SOUTO**.

ANTECEDENTS DE FET

I.- RESULTANT: que el Tribunal de Corts dictà sentència de data 16 de novembre de 2016 amb la següent part dispositiva:

“FALLEM: Que hem de condemnar i condemnem DSF com a responsable penalment en concepte d'autor d'un delict major d'homicidi per imprudència greu, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, a la pena de QUINZE MESOS DE PRESO CONDICIONAL, amb un termini de suspensió de la condemna de dos anys, a la PRIVACIO DEL PERMIS de conduir per un període de DOS ANYS, així com al pagament de les despeses processals causades, inclosos els honoraris d'advocat segons l'import determinat en període d'execució de sentència sobre la base de les indemnitzacions atorgades als actors civils.

En concepte de responsabilitat civil, condemnem DSF, solidàriament amb la companyia X., a pagar:

- a la Caixa Andorrana de Seguretat Social la suma de 3.425,12 €,*
- a MVV la suma de 20.000 €, a MVM la de 16.000 €, a CMD la de 4.800 €, a CBV la de 8.000 € i a NVB la de 1.200 €, en reparació del perjudici moral,*
- a MVV la suma determinada en període d'execució de sentència, en reparació del perjudici econòmic, en funció, independentment de la limitació de l'obligació d'indemnització dels responsables civils, de l'import de la pensió alimentària que pagava EVB a la data de la seva defunció, de l'edat de vuit anys de la seva filla a la data de la defunció i del barem de capitalització de rendes temporals, utilitzat pels tribunals andorrans, fins a l'edat de 25 anys, deducció feta de la capitalització de la pensió d'orfenesa satisfeta per la CASS que haurà de justificar MVN en el termini de tres mesos.”*

II.- RESULTANT: que el precedent fallo es recolza en els següents fets que declara provats en el seu primer Resultant: *“Són fets provats que en data 26 de juny del 2013, vers les 16.30 hores, el processat DSF, nascut el XX de XX del 1990, de nacionalitat andorrana i sense antecedents penals, sortí de la gasolinera S. radicada al núm. XX de l'av. X de la vila d'Andorra La Vella, via en aquest lloc constituïda de dos carrils de circulació, d'una amplada de 11,60 metres i amb un límit màxim de velocitat de 50 km/h, conduint la motocicleta marca Harley-Davidson matricula (AND) X-XXXX, assegurada prop de la companyia X., situant-se al marge dret de la calçada segons el sentit descendent de la via vers Sant Julià de Lòria, amb la intenció de creuar aquell carril i posicionar-se al carril ascendent en direcció del centre vila.*

Abans d'iniciar la seva maniobra, mirà a la seva esquerra on observà, a una distància d'uns vint metres aproximadament, tres vehicles que circulaven en sentit de baixada i un quart que estava més lluny en relació a aquells; seguidament, en raó de la presència d'una autocaravana correctament estacionada en zona verda a la seva dreta, la qual obstruïa la seva visió del carril ascendent, avançà una mica la motocicleta per tenir una visibilitat suficient, mirà a la seva dreta on tenia aleshores, segons les seves declaracions sobre el punt de referència que havia pres a saber la radicació d'un arbre, un camp visual avaluat a 160,60 metres, i no observà cap vehicle circulant en el carril.

Davant aquesta situació, s'introduí a la via descendent just després dels tres vehicles que havia prèviament observat, creuant-la a una velocitat reduïda per introduir-se al carril ascendent, sense tornar a comprovar si circulava algun vehicle a la seva dreta.

Quan es trobava incorporat al carril ascendent en la fase final de la seva maniobra, s'interposà en la trajectòria d'EVB que circulava en aquest, conduint una motocicleta Honda matricula (AND) Z-XXXX, a una velocitat avaluada entre 102,99 i 117,97 km/h, i amb una taxa d'alcohol de 1,57 g/l, el qual, malgrat una acció de frenada deixant sobre la calçada una empremta de 30,40 metres de llargada, situada al centre del carril per on circulava, no pogué evitar la col·lisió de la part frontal-lateral esquerra de la seva motocicleta contra el lateral dret de la Harley-Davidson, caient al terra, arrossegant-se sobre una distància de 36,70 metres i topant finalment amb el seu cos contra un petit mur de pedra, rebotant la roda posterior de la seva motocicleta contra ell.

A les 20.42 hores d'aquell mateix dia, EVB morí d'un shock hipovolèmic, conseqüència de múltiples fractures costals, hemotòrax dret, fractura complicada de pelvis, hemorràgia abdominal i hemorràgia externa.

La Caixa Andorrana de Seguretat Social ha sol·licitat el reembossament de la suma total de 8.562,80 € corresponent a les prestacions mèdiques abonades (5.065,75 €) i a l'import del capital de defunció (3.497,05 €)."

III.- RESULTANT: que contra la dita sentència la representació lletrada de DSF formula recurs d'apel·lació, tot sol·licitant la revocació de la mateixa en el sentit de declarar l'absolució del seu defensat del delictes major pel qual ha estat condemnat en instància.

La seva petició es fonamenta, en síntesi, en els següents raonaments:

- la maniobra realitzada pel seu defensat no fou realitzada amb imprudència greu ja que DSF venia de comprovar que no hi havia cap obstacle a la dreta i havia just girat el cap a l'esquerra després d'haver vist passar el tercer cotxe. En tot cas, no era previsible el xoc amb una motocicleta que anava a més del doble de la velocitat permesa.

- la declaració del testimoni Sr. HGV no va poder-se sotmetre a contradicció degut a la seva defunció i, endemés, dit testimoni podria no haver vist la maniobra en detall ja que tenia la seva atenció enfocada a la motocicleta del carril ascendent, no en la que s'incorporava.

- l'article 41 del Codi de la circulació no exigeix al conductor que, un cop ja s'està incorporant, s'hagi de mirar novament en ambdós sentits de la marxa per si hi ha un vehicle que s'acosta.

- la maniobra del seu defensat no fou la causa útil de l'accident ja que, si no hagués estat per l'excés de velocitat del Sr. EVB combinat amb la taxa d'alcoholèmia i la presència de benzodiazepines, l'accident podria haver-se evitat.

Pel que fa a la resta de recursos formulats contra la sentència del Tribunal de Corts, dita defensa s'oposa a les apel·lacions de les Sres. MVM, CMD, CBV i les menors N. i VVB i de la Sra. MVN i la menor MVV, sol·licitant-ne la seva íntegra desestimació. No obstant, no s'oposa al recurs formulat per la companyia d'assegurances X. (en endavant, X.) en el supòsit de que aquesta Sala no acordés l'absolució del seu defensat.

IV.- RESULTANT: que contra la dita sentència la representació lletrada d'X., companyia asseguradora de DSF, també formula recurs d'apel·lació tot sol·licitant la revocació de la sentència d'instància en els següents termes:

1.- Que s'acordi que la capitalització de les rendes temporals a favor de la menor MVV s'ha de calcular pel període comprès entre el dia de la defunció del seu pare i el dia en què compleixi la majoria d'edat, i no fins als 25 anys com indica la sentència del Tribunal de Corts.

Considera que acordar la capitalització de l'obligació alimentària més enllà dels 18 anys esdevé un perjudici totalment hipotètic, incert i que podria donar lloc a un enriquiment injust en el cas que la menor esdevingués independent a comptar de la majoria d'edat.

2.- Que es dedueixi de l'import del referit perjudici econòmic la capitalització de la pensió d'orfenesa que satisfà la Caixa Andorrana de Seguretat Social i, de l'import que en resulti, es descompti el 60% corresponent la part de culpa imputable a EVB.

Pel que fa a la resta de recursos formulats en la causa, dita defensa s'adhereix l'apel·lació formulada per la defensa del Sr. DSF i s'oposa a les apel·lacions de les Sres. MVM, CMD, CBV i les menors N. i VVB i de a Sra. MVN i la menor MVV, sol·licitant la seva íntegra desestimació.

V.- RESULTANT: que també formula recurs la representació lletrada de les Sres. MVM, CMD, CBV i les menors N. i VVB. Sol·licita la revocació parcial de la sentència només pel que fa a la responsabilitat civil derivada del delictes, i demana que s'estimi, d'una banda, que la concurrència de culpes és com a màxim del 20% per a la víctima i del 80% per DSF i, d'altra banda, s'atorgui la corresponent indemnització a favor de la menor VVB per la defunció del seu tiet matern.

Les seves peticions es fonamenten en els següents raonaments:

- Pel que fa a la concurrència de culpes sol·licitada, observa que la proporció establerta en la sentència no és congruent amb les asseveracions recollides en la mateixa. De fet, la imprudència de DSF no va contribuir sinó provocar l'accident d'utes, en ser el processat qui va iniciar la maniobra d'incorporació a la via ascendent. La velocitat excessiva i el grau d'alcoholèmia superior al legalment permès no són causa directa ni eficient del sinistre.

- Pel que fa a la pretesa indemnització a favor de la menor VVB, considera que la pèrdua del seu únic tiet matern –amb el qual mantenia contacte diari fins a la data dels fets– s'ha de considerar com un perjudici real i indemnitzable.

Pel que fa a la resta de recursos d'apel·lació formulats, dita defensa no ha fet cap manifestació al respecte.

VI.- RESULTANT: que també formula recurs d'apel·lació la representació lletrada de la Sra. MVN i la menor MVV. Sol·licita la revocació parcial de la sentència d'instància en els següents termes:

1.- Que es declari a DSF com a únic responsable de l'accident d'utes o, de forma subsidiària, que s'aprecii una concurrència de culpes del 20% per EVB i del 80% pel processat.

Fonamenta la seva pretensió en que resta acreditat l'evident nexa causal entre la imprudència greu de DSF i la defunció de EVB.

2.- Sol·licita una indemnització de 70.000 euros a favor de la menor MVV, i no de 50.000 euros com recull la resolució d'instància, atesa la

freqüent i intensa relació que mantenia la menor amb el seu pare, malgrat la separació dels cònjuges.

3.- Reclama l'abonament a la Sra. MVN de 301,53 euros en concepte de despeses psicològiques, majorades amb els interessos legals des de la data de la fermesa de la sentència, així com l'import d'aquelles altres visites que es demostrin en període d'execució.

Basa aquest motiu de recurs en que la factura del foli 179 és prova suficient per acreditar aquestes despeses, més encara tenint en compte la proximitat entre les visites al psicòleg de la menor i la data de defunció del seu pare. En tot cas, sol·licita que es tingui com a prova indiciària del perjudici, deixant la determinació de l'import exacte pel període d'execució de sentència.

4.- Sol·licita la suma de 30.000 euros a favor de la Sra. MVN en concepte de perjudici material, denegada en primera instància ja que, malgrat la separació d'ambdós cònjuges, abans de l'accident el Sr. EVB contribuïa al repartiment de tasques de criança de la menor de 8 anys i doncs, amb la seva defunció, la Sra. MVN ha d'afrontar aquesta responsabilitat tota sola.

Pel que fa a la resta de recursos formulats per la resta de parts, dita defensa s'oposa a les apel·lacions de DSF i de la seva companyia d'assegurances.

VII.- RESULTANT: que el Ministeri Fiscal s'oposa únicament al recurs formulat per la representació lletrada de DSF i sol·licita que es confirmi la sentència d'instància pel que fa al seu grau de participació en la producció del sinistre.

Observa que s'ha practicat prova suficient per acreditar la imprudència efectuada per l'encausat i així se'n desprèn de: a) la declaració del propi processat –que reconegué que el dia d'autes no va observar en una segona ocasió i prèviament a la introducció a la via principal si circulaven vehicles ascendents–; b) la pericial duta a terme pels agents de Policia i la seva ratificació en seu judicial; i c) les declaracions del Sr. HGV davant el batlle instructor, quines foren reproduïdes a la vista oral.

Tanmateix, deixa al criteri d'aquest Tribunal la resolució dels recursos interposats la companyia X. i els perjudicats.

FONAMENTS DE DRET

I.- CONSIDERANT: que la representació de DSF impugna la sentència en considerar que aquest no va tenir cap responsabilitat en la causació de l'accident, ja que abans de fer la incorporació a la via va mirar cap a la dreta i cap a la esquerra, sense que hagués de tornar a mirar a la dreta per a veure si s'aproximava algun vehicle pel carril al que es volia incorporar, ja que ho acabava de fer.

Tot i que efectivament el recurrent abans d'incorporar-se a la via va mirar cap a la dreta i cap a l'esquerra per a veure si s'aproximaven vehicles, la sentència considera que com després de mirar a la dreta va haver d'esperar que passessin tres vehicles que circulaven pel carril descendent – direcció Sant Julià–, segons va declarar DSF, van passar uns segons i que, per tant, abans d'incorporar-se a la calçada hauria d'haver tornat a comprovar que pel carril ascendent no s'aproximaven vehicles quina trajectòria pogués interceptar, el que efectivament la Sala considera que hauria d'haver fet per evitar precisament el que va succeir.

A la vista de l'informe pericial efectuat pel Servei de Policia –que no ha estat impugnat respecte als càlculs de distàncies i velocitats–, tenint en compte la velocitat a la que circulava la motocicleta Honda conduïda per EVB –entre 102,99 i 117,97K/h–, el camp de visió cap a la dreta que tenia DSF –160,60 m.– i el temps de reacció de 2 o 3 segons del Sr. EVB –en atenció al seu estat d'embriaguesa– des de que va percebre la situació de perill fins que va accionar el fre, i la declaració de HGV, el Tribunal de Corts va poder raonablement concloure que si el recurrent hagués mirat a la dreta abans d'introduir el seu vehicle en el carril direcció Andorra la Vella hauria vist que s'aproximava la motocicleta conduïda per EVB i hagués pogut evitar la col·lisió, abstenint-se d'incorporar-se al carril per on aquesta circulava amb absoluta preferència.

La part recurrent planteja la hipòtesi de que el temps de reacció del Sr. EVB hagués superat els 4 segons i que, d'acord amb els càlculs de l'informe pericial, la distància recorreguda per la seva motocicleta fos superior als 160 metres i per tant el Sr. DSF no l'hagués pogut veure tot i que hagués tornat a mirar cap a la dreta abans d'incorporar-se a la via. Però aquesta hipòtesi es veu contradita per l'informe pericial que estableix entre 2 i 3 segons el temps de reacció d'un conductor amb les seves facultats alterades pel consum de substàncies tòxiques i les manifestacions d'HGV – que es van donar per reproduïdes per totes les parts en haver-se mort abans del judici– qui va dir que va veure *“la motocicleta que s'incorporava molt lentament a la calçada i s'incorporava al carril ascendent”*, que *“la col·lisió es va produir quan la motocicleta ja estava totalment incorporada”* i que *“quan va poder veure la motocicleta que s'incorporava des de la S., la motocicleta groga ja es trobava pràcticament a sobre d'ella”*, de forma que si el Sr. DSF abans d'incorporar-se al carril ascendent després de travessar el descendent hagués mirat a la dreta necessàriament hauria vist que s'aproximava la motocicleta la trajectòria de la qual va interceptar.

L'omissió per part del recurrent de la diligència deguda en introduir-se al carril de circulació ascendent sense comprovar que no circulés per ell cap vehicle, interceptant la trajectòria de la motocicleta conduïda pel Sr. EVB, que ostentava preferència de pas, va ser sens dubte l'única conducta amb eficàcia causal i eficient en la producció del sinistre, per ser l'accident ocorregut la concreció del risc creat per tal imprudent actuar i el resultat que precisament la norma infringida (article 41 del Codi de la circulació) tractava d'evitar, corresponent-se aquest resultat lesiu al perill generat per l'acció imprudent del conductor del vehicle.

El que la motocicleta conduïda pel Sr. EVB superés la velocitat màxima permesa i aquest conduís amb les seves facultats alterades pel consum de substàncies tòxiques, sense dubte va contribuir a la producció de l'accident, ja que de no concórrer aquestes circumstàncies l'accident es podria haver evitat o les seves conseqüències podrien haver sigut menors.

Malgrat això, la causa eficient del sinistre va ser la conducta del recurrent perquè va ser la concreció del risc que la norma per ell infringida tractava d'evitar, tenint en compte que el Sr. EVB, tot i conduir amb excés de velocitat i amb les facultats disminuïdes, gaudia de prioritat de pas i es trobava emparat pel principi de confiança, en tant que li era legítim suposar que es respectaria la seva prioritat. Va ser el recurrent qui va interceptar la trajectòria de la motocicleta conduïda pel Sr. EVB en no realitzar la maniobra d'incorporació al carril amb la diligència necessària per a no interrompre la seva marxa.

La imprudència considerem que va ser correctament qualificada de greu per l'entitat de la infracció del deure de cura omès pel recurrent, ja que la maniobra d'incorporació a la calçada per la que circulen altres vehicles és una de les més perilloses i s'han d'extremar totes les mesures de precaució per garantir que es realitza de forma segura sense posar en perill els altres usuaris de la via que per ella circulen, comprovant que es pot fer la incorporació sense interceptar la seva trajectòria, cosa que no va fer el recurrent, infringint una regla elemental per a la seguretat vial.

El recurs, per tot el que s'ha exposat, es desestima.

II.- CONSIDERANT: que la representació lletrada de MVN i de la menor MVV impugna la contribució en la producció de l'accident que el Tribunal de Corts ha atribuït a EVB considerant que l'accident és exclusivament imputable a DSF i que en cas d'estimar-se que va existir una contribució del Sr. EVB a la seva producció hauria de ser quantificada com a màxim en un 20%.

És cert que la causa eficient de l'accident va ser la conducta de DSF en incorporar-se al carril pel que circulava EVB en la seva motocicleta sense respectar la seva prioritat de pas, però també ho és que EVB circulava amb un excés important de velocitat i amb les seves facultats alterades pel consum de substàncies tòxiques i que aquestes circumstàncies van

contribuir de forma molt important a la producció de l'accident i/o a l'agreuament del seu resultat i han de tenir les seves conseqüències a l'àmbit civil.

Així, segons l'informe pericial, les conclusions del qual no han estat impugnades, si el Sr. EVB hagués circulat a la velocitat màxima permesa l'accident no s'hauria produït perquè el camp de visió del Sr. DSF –160,60 metres– era suficient per a incorporar-se a la via amb seguretat. D'altra banda, les alteracions de les seves facultats pel consum de tòxics van fer que el seu temps de reacció davant del perill augmentés, perdés el control del seu vehicle en accionar els frens i no efectués cap maniobra evasiva malgrat tenir espai per a fer-la.

És per això, que tot i reconèixer la conducta imprudent de DSF i la seva responsabilitat penal en la producció del sinistre, EVB va contribuir de forma important en la seva causació, tant per l'elevat excés de velocitat amb que circulava com per conduir amb les seves facultats alterades, considerant la Sala que el Tribunal de Corts va valorar correctament el percentatge de la seva participació en un 60%.

III.- CONSIDERANT: que s'impugna també la indemnització fixada a favor de la menor MVV, filla d'EVB, per insuficient considerant que hauria de ser augmentada a 70.000 euros en atenció a l'estreta relació que mantenien.

Reconeixent la dificultat que comporta valorar econòmicament el perjudici moral derivat de la mort d'un familiar, la quantitat de 50.000 euros – sense aplicar el percentatge de reducció del 60%– en que el Tribunal de Corts ha quantificat el dany moral de la menor resulta adequada per ajustar-se al criteri dels Tribunals andorrans.

Tanmateix ha de ser confirmada la denegació de la indemnització sol·licitada per MVN pels perjudicis morals derivats del fet d'haver de criar, cuidar i educar sola a la seva filla en considerar que aquest fet no és indemnitzable com perjudici moral, entenent com a tal el dolor o patiment per la pèrdua d'un ésser estimat, i constitueix una obligació natural de la mare.

La representació de MVN en el seu recurs sol·licita la indemnització al seu favor considerant ara que es tracta també de rescabalar amb la mateixa els perjudicis econòmics soferts per la mort del pare de la seva filla quan no és aquest el concepte en que la va demanar a la primera instància i quan els perjudicis econòmics derivats de la falta de contribució del pare a la manutenció de la seva filla ja són objecte d'indemnització en la sentència, diferint la seva determinació a la fase d'execució.

Finalment sol·licita la part recurrent el pagament de les despeses de la psicòloga que va tractar a MVV amb uns arguments que no poden ser atesos ja que, tal com estableix el Tribunal de Corts, no ha quedat degudament demostrat que el motiu de l'assistència psicològica rebuda per

la menor tingui la causa en la mort del seu pare en no especificar-se per la professional el motiu del tractament que va rebre la menor. El fet de que les visites a la psicòloga fossin pròximes en el temps a la mort del seu pare avalen la hipòtesi de que aquesta fos la seva causa però no ho acrediten amb la necessària seguretat.

El recurs formulat per la representació de MVN i de la seva filla MVV, per tot el que s'ha exposat, es desestima.

IV.- CONSIDERANT: que la representació lletrada de MVM, CMD, CBV i els menors N. i VVB impugnen, en primer lloc, la contribució en la producció de l'accident que el Tribunal de Corts ha atribuït a EVB.

Aquest motiu d'impugnació ja ha estat examinat i resolt per la Sala en el segon considerant de la sentència i donem per reproduïts els arguments exposats per a la seva desestimació.

Tanmateix s'ha de desestimar la pretensió de la part recurrent respecte a la procedència de la fixació d'una indemnització per dany moral per a VVB.

La indemnització pel perjudici moral té com finalitat rescabalar econòmicament el dolor patit per la pèrdua de una persona amb qui es tenen vincles afectius intensos i és evident que la menor Valentina, per la seva curta edat, no va arribar a poder establir un lligam afectiu amb el seu oncle que es veïés trencat per la seva mort.

V.- CONSIDERANT: que finalment recorre també la sentència la representació lletrada d'X impugnant el criteri fixat per tal de determinar el perjudici econòmic de MVV. En concret es combat que el barem de capitalització de les rendes temporals es faci extensiu fins a l'edat de 25 anys en considerar una mera hipòtesi el fet de que fins aquesta edat no s'aconsegueixi per Maria la seva independència econòmica.

La Sala comparteix el criteri fixat pel Tribunal de Corts perquè, partint de que és impossible esbrinar quan MVV serà econòmicament independent, és necessari establir una data límit que considerem raonablement fixada en els 25 anys, compte tingudes les actuals circumstàncies socio-econòmiques, el temps que d'ordinari es dedica a la formació acadèmica i l'edat mitjana d'incorporació al mercat laboral.

Hem d'acollir la sol·licitud de la part recurrent en relació a aclarir que de la quantitat que es determini en concepte d'indemnització a favor de MVV pels perjudicis econòmics s'ha de descomptar la capitalització de la pensió d'orfenesa que satisfà la Caixa Andorrana de la Seguretat Social i de la quantitat resultant s'ha de descomptar el 60% que correspon a la concurrència de culpes atribuïda a EVB, tal com també reconeix la seva pròpia representació.

La sentència considerem que ja estableix aquest descompte quan consigna els criteris per a la fixació de la indemnització “*independentment de la limitació de la obligació d’indemnització dels responsables civils*” però com no ho diu de forma clara procedeix fer l’aclariment demanat per la part recurrent.

VI.- CONSIDERANT: que la sentència recorreguda ha de ser confirmada, amb la imposició de les costes processals causades pel recurs a les parts recurrents a excepció de les causades pel recurs de la asseguradora quina meitat es declara d’ofici.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d’aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d’Andorra,

DECISIÓ

La Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia d’Andorra, en nom del poble andorrà, decideix:

1.- Desestimar el recurs interposat per la representació lletrada del Sr. DSF.

2.- Estimar parcialment el recurs interposat per la representació lletrada de la companyia X.

3.- Desestimar el recurs interposat per la representació lletrada de les Sres. MVM, CMD, CBV i les menors N. i VVB.

4.- Desestimar el recurs interposat per la representació lletrada de la Sra. MVN i la menor MVV.

5.- Confirmar la sentència dictada pel Tribunal de Corts en data 16 de novembre de 2016 en la causa de referència, amb l’aclariment de que de la quantitat que es determini en concepte d’indemnització a favor de MVV pels perjudicis econòmics s’hi ha de descomptar la capitalització de la pensió d’orfenesa que satisfà la Caixa Andorrana de la Seguretat Social i de la quantitat resultant s’ha de descomptar el 60%.

6.- Condemnar a les parts recurrents al pagament de les despeses processals causades en segona instància, inclosos els honoraris d’advocat, amb excepció de les causades pel recurs d’X. quina meitat es declara d’ofici.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que, una vegada notificada la present sentència a totes les parts, es retorni la causa al Tribunal de Corts, amb certificació de la present sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.